

Sygn. akt II Ca 188/18

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

przeciwko **S. J.**

o zapłatę 6.921,05 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 5 grudnia 2017r., sygn. akt I C 1015/17

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 188/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 grudnia 2017r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przeciwko S. J. o zapłatę 6921,05 zł.

W apelacji od powyższego wyroku strona powodowa zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art. 358 kc, poprzez jego niewłaściwą wykładnię.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył co następuje. Apelacja nie ma żadnych uzasadnionych podstaw. Przede wszystkim Sąd Okręgowy podziela również argumentację prawną uzasadnienia zaskarżonego wyroku, wskazującą na podstawy materialnoprawne, które legły u podstaw przyjęcia braku przesłanek do uwzględnienia żądania pozwu, a wbrew stanowisku apelującej Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia przepisu prawa materialnego - art. 358 kc, poprzez, jak zarzuciła, jego niewłaściwą wykładnię. Zarówno bowiem zarzut jak i wywody uzasadnienia apelacji odwołują się wyłącznie do Wyroku Sądu Najwyższego z 23 marca 2017r., V CSK 449/16, w którym istota zagadnienia odnosi się jednak do innego problemu, opartego na innym stanie faktycznym. Powołane orzeczenie zostało bowiem wydane w okolicznościach, w których sądy obu instancji przyjęły, że strony również do rozliczeń dodatkowych z wcześniej zawartej umowy, dorozumianie przyjęły walutę euro, a to pozwany (a zatem dłużnik) kwestionował zasądzenie od niego świadczenia w tej walucie, wobec obowiązywania, jak podnosił, zasady walutowości. Problemem w powoływanej sprawie było również to, czy powyższa kwestia waluty wykonania zobowiązania, odnosi się też do zobowiązania z bezpodstawnego wzbogacenia. W takim też stanie faktycznym i przy takich zagadnieniach prawnych Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że uchylenie

zasady walutowości przewidzianej w dawnym art. 358 kc oznacza, że wierzyciel może obecnie żądać wykonania zobowiązania pieniężnego z każdego tytułu w dowolnej walucie, natomiast dłużnik może wykazać, że żądanie przez wierzyciela zapłaty w walucie obcej jest sprzeczne z treścią zobowiązania, jego celem społeczno-gospodarczym, zasadami współżycia społecznego lub ustalonymi zwyczajami (art. 354 § 1 kc). Natomiast na tle zagadnienia, które było istotą rozpoznawanej sprawy, a zatem konkretnie kwestii komu przysługuje uprawnienie do spełnienia w walucie polskiej świadczenia pieniężnego wyrażonego w walucie obcej, przede wszystkim wskazać należy, że kwestię tą, wbrew stanowisku strony powodowej, rozstrzyga już samo brzmienie obecnie obowiązującego przepisu art. 358 § 1 – 3 kc. Sytuację dłużnika, wynikającą z art. 358 kc, można więc określić jako upoważnienie przemienne, gdyż jest on zobowiązany do spełnienia świadczenia w walucie obcej, jednak może zwolnić się ze zobowiązania także przez zapłatę odpowiednio przeliczonej sumy w walucie polskiej i będzie to należyte wykonanie zobowiązania, ale regulacja ta odnosi się wyłącznie do dłużnika. Natomiast wierzyciel może żądać od dłużnika zapłaty tylko w walucie obcej, a nie w złotych polskich i taka wykładnia powołanego przepisu art. 358 kc, wynika z obecnie jednolicie już ukształtowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, sądów powszechnych i piśmiennictwa (zob. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2012r., III CSK 273/11, wyrok Sądu Apelacyjnego z Krakowie z 28 listopada 2016r. I ACa 713/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 marca 2016r. I ACa 100/16, wyroki Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z : 24 czerwca 2014r., I ACa 184/14 i z 7 lutego 2013r., I ACa 699/12 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 3 marca 2014r., a także „Kodeks cywilny, komentarz” pod red. prof. dr hab. Edwarda Gniewka, prof. dr hab. Piotra Machnikowskiego, Wyd. Legalis, 2016r., „Kodeks cywilny, komentarz” pod red. dr hab. Konrada Osajdy oraz powołane w nim orzecznictwo i piśmiennictwo, Wyd. Legalis, 2017r, „Kodeks cywilny. Tom I. komentarz”, pod red. prof. dr hab. Macieja Gutowskiego, Wyd. Legalis, 2016r).

Gdy więc, jak wynika z akt sprawy (k. 15), oczywistym jest, że przedmiotem czynności, z której strona powodowa wywodzi swoje roszczenie była kwota pieniężna w walucie euro, to żądanie pozwu w niniejszej sprawie, wyrażone w walucie polskiej – złotych, nie mogło podlegać uwzględnieniu i trafnie z tej przyczyny zostało przez Sąd Rejonowy oddalone. Z tych też względów zarzut apelacji naruszenia art. 358 kc, był bezzasadny.

Ze wskazanych zatem przyczyn, gdy zarzuty apelacji nie miały żadnego uzasadnienia, apelacja ta nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację.